

Sagen gaaer til første Behandling, skal nedfattes et Udvalg, vil jeg tillade mig at stille det Andragende, at et saadant maa blive nedfat for Sagens første Behandling. Det forekommer mig, at Sagen er af en saa overveiende Bigtighed, at det for Alle, med hvilke Forudsætninger man end maatte være gaaet til Sagen, maa fremstille sig som ønskeligt, at den forberedes ved en foreløbig Behandling i et Udvalg, og det saameget mere som, skøndt det egentlige Afstemningspunkt kun er et enkelt, Forudsætningerne angaae en stor Mængde af enkelte og forskellige Bestemmelser, af hvilke uden Tvivl ikke saa forsiene og idetmindste enkelte behøve en nøiere Grandtning, for at Rigsdagen med fuld Bevidsthed kan give sin Stemme om denne Sag, og som jeg troer at det vil være heldigere foreløbig at see samlede i en concentreret Fremstilling, end at de blot skulde fremgaae af en Discussion, der vil komme til at omfatte saamange Punkter. — Jeg tillader mig derfor at indstille, at der maa blive nedfat et Udvalg, forinden Sagen overgaaer til første Behandling.

Formanden: Formandens Forslag udelukker naturligvis ikke, at der kan nedfattes et Udvalg i denne Sag. Et saadant Udvalgs Nedsættelse vil jo allerede være tilstedelig ved den første Behandling, saaledes at denne ifølge Forretningsordenen kunde udsættes paa Grund deraf. Imidlertid maa jeg erkjende, at, hvis det er Thingets Mening at ville nedsatte et Udvalg, vil der umægtelig være vundet Tid ved at nedsatte det paa dette Trin af Sagen fremfor paa et senere Stadium, i Særdeleshed da jeg dog ikke vilde kunne anfæ mig besøjet til — hvad der ellers er almindeligt, efterat en Sag er foretaget til indledende Behandling — at ansætte denne Sag til første Behandling i et Møde imorgen, saa at der altsaa maaskee vilde forløbe nogle Dage, inden der kunde blive Spørgsmaal om første Forhandling. Jeg skal nu imidlertid afvente, hvorvidt Noget maatte ønske at høre sig i Anledning af de Forslag, som nu ere tilstede, enten nemlig at der nedfattes et Udvalg og at Sagen, efterat Betænkningen er afgiven, underkastes en første og

en anden Behandling, eller at Sagen underkastes en første og en anden Behandling saaledes, at den gaaer umiddelbart over til første Behandling.

Bjerring: Jeg skal blot tillade mig at understøtte det Forslag, som er stillet af den ærede Landssthingsmand fra 10de Kredts (Kehmann).

Madvig: Det er med meget ringe Haab om at frembringe nogen Virkning paa Thingets Beslutning, eller, jeg kan snarere sige, med Visshed om ikke at frembringe den, at jeg tager Ordet for at tale imod det Forslag, der er gjort til at begynde denne Sags Behandling med Nedsættelsen af et Udvalg. Jeg veed, at ikke ganske saa Medlemmer af Thinget, der i Grunden dele Overbeviisning med mig om det U hensigtsmæssige hert, have givet efter for hvad de troe, at der er den almindelige Stemning i Thinget; men jeg har en saa fast Overbeviisning om, at det at nedsatte et Udvalg beroer paa en urigtig og skæv Opfatning af denne Sags Stilling til den danske Rigsdag og til Landssthinget i Særdeleshed, at jeg ikke vil unblade, selv om jeg skulde staae ganske alene, at udtale og, saavidt jeg kan, retfærdiggjøre denne Overbeviisning. — Jeg skal vistnok tage mig i Agt for, hvad ikke er tilladt paa dette Standpunkt, at komme ind paa Sagens Realitet; jeg skal blot tale om Sagens Stilling til os, og hvad der kan ventes at ville foregaae ved dens Behandling af os. Der er sagt, at det er en meget vigtig Sag, som det var godt og passende at indlede paa den Maade, hvorved der kunde ventes den grundigste Behandling, ved et Udvalg. Om Sagens store Betydning og Bigtighed er der Ingen, der har en stærkere Overbeviisning end jeg; men jeg troer ingenlunde, at enhver Sag, fordi den er vigtig, egner sig til at behandles af et Udvalg, jeg troer, at nærværende Sag er af den Betskaffenhed, at den ikke egner sig til at behandles af et Udvalg, og at dens Behandling af et saadant i bedste Tilfælde vil lede til Intet, men kan lede til Noget, der er værre end Intet, til at forvanske den. Saavidt